www.printo.it/pediatric-rheumatology/RO/intro

Lupusul Eritematos Sistemic

Versiunea 2016

5. ANEXA 2. Lupus neonatal

Lupusul neonatal este o boală rară a fătului şi nou-născutului, produsă prin trecerea auto-anticorpilor materni specifici prin placentă. Auto-anticorpii specifici asociaţi cu lupusul neonatal sunt anticorpii anti-Ro şi anti-La. Aceşti anticorpi sunt prezenţi la circa o treime din pacienţii cu LES, dar multe mame cu aceşti anticorpi nu vor naşte copii cu lupus neonatal. Pe de altă parte, lupusul neonatal poate apare la copii ale căror mame nu au LES.

Lupusul neonatal este diferit de LES. În majoritatea cazurilor simptomele lupusului neonatal dispar spontan până la vârsta de 3-6 luni, vindecarea producându-se fără sechele. Cel mai frecvent simptom este erupţia cutanată care apare la câteva zile sau săptămâni de la naștere, în special după expunerea la soare. Erupția cutanată de lupus neonatal este pasageră, și de obicei dispare fără cicatrici. Al doilea simptom în ordinea frecvenței este o hemogramă anormală, care este rareori o problemă serioasă și tinde să se rezolve după câteva săptămâni, fără niciun tratament.

Foarte rar apare o tulburare a ritmului cardiac cunoscută sub numele de "bloc congenital cardiac". Copilul care prezintă această anomalie are un puls anormal de slab. Această anomalie este permanentă și poate fi diagnosticată în săptămânile 15-25 de gestaţie prin ecografia cardiacă efectuată fătului. În unele cazuri, este posibil să se trateze fătul înainte de naștere. După naștere, cea mai mare parte dintre copiii cu bloc cardiac congenital necesită inserţia unui stimulator cardiac. Dacă o mamă are deja un copil cu bloc congenital, riscul de a avea un al doilea copil cu aceeaşi problemă este estimat la 10-15%.

Copiii cu lupus neonatal cresc și se dezvoltă normal. Ei au doar o mică șansă de a dezvolta LES pe durata vieții.